

SỐ 597

KINH LONG VƯƠNG HUYNH ĐÊ

Hán dịch: Đời Ngô, Cư sĩ Chi Khiêm, người nước Nguyệt Chi.

Nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ, có vô số Tỳ-kheo đều là bậc A-la-hán. Cư sĩ A-nan-bân-đê đi đến chỗ Đức Phật, làm lễ rồi lui ra ngồi một bên.

Đức Phật dạy:

–Làm người phải biết Bố thí, Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Thiền định, Trí tuệ.

A-nan-bân-đê nghe rồi hoan hỷ, liền đứng dậy bạch Phật:

–Sáng mai con xin thỉnh Đức Phật và chúng Tăng ban đức đến nhà của con dùng bữa cơm đạm bạc.

Đức Phật im lặng nhận lời. A-nan-bân-đê đi quanh chỗ Đức Phật ba vòng rồi lui ra.

Đức Phật bảo với chúng Tỳ-kheo:

–Sáng mai ta sẽ lên cõi trời, đến trưa mới về lại, hẹn gặp các ông ở tại nhà thí chủ A-nan-bân-đê. Chỉ trong khoảnh khắc như co duỗi cánh tay, Đức Phật liền trụ giữa hư không.

Có vị A-la-hán tên là Tu-đàn, sửa lại y phục ngay thẳng, ở giữa hư không quỳ gối bạch Phật:

–Con thường lên xuống, nhưng chưa từng thấy tối tăm như ngày hôm nay?

Đức Phật dạy:

–Có hai Long vương, do giận dữ nên tạo mọi sự biến hóa, phun hơi làm mây.

Lại có La-hán tên Ái-ba bạch Phật:

–Con muốn đi ngăn việc đó lại.

Đức Phật dạy:

–Hai con rồng này có oai thần lớn, ông đi chắc sẽ khiến chúng khởi tâm ý xấu ác, dâng nước làm chết muôn dân trong thiên hạ.

Tôn giả Đại Mục-kiền-liên liền sửa lại y phục ngay thẳng, quỳ gối giữa hư không thưa Phật:

–Hôm nay vì sao trời đất tối tăm, không nhìn thấy núi Tu-di, cung điện Đế Thích và cây Viên sinh?

Đức Phật dạy:

–Có hai vua rồng, một tên là Nan-đầu, hai tên là Hòa-nan, vô cùng giận dữ nói rằng: “Những Sa-môn nào muốn bay qua chạm lên đầu của ta? Thân của rồng có thể

quấn quanh núi Tu-di bảy vòng, dùng đầu che lên núi ấy rồi phun ra hơi, tạo thành mây mù, khiến trời đất tối tăm.”

Tôn giả Mục-kiền-liên thưa Phật:

–Con muốn đến đó quở trách và ngăn việc ấy lại.

Đức Phật dạy:

–Rất tốt!

Tôn giả Mục-kiền-liên bèn đi nhiều quanh chỗ Đức Phật ba vòng rồi bay đi. Thích Đề-hoàn Nhân cùng với tám vạn tám ngàn ngọc nữ, ở sau vườn hoa đang cùng nhau dạo chơi vui thích. Trước hết Tôn giả Mục-kiền-liên đi qua chỗ ấy, Đế Thích nghênh đón Tôn giả, cúi đầu làm lễ thăm hỏi xong, Tôn giả mới đi đến chỗ hai vua rồng.

Hai vua rồng thấy Tôn giả thì nổi giận, liền biến hóa ra khói, trong giây lát lại biến ra lửa. Tôn giả Mục-kiền-liên liền nhờ thần lực của Phật cũng biến hóa ra khói lửa quấn quanh thân hai rồng ba lớp. Trước tiên, Tôn giả Mục-kiền-liên phân thân nhập vào trong thân hai rồng, vào mắt bên phải thì ra mắt bên trái, vào mắt bên trái lại ra mắt bên phải, vào tai bên phải thì ra tai bên trái, vào tai bên trái lại ra tai bên phải, vào mũi bên phải thì ra mũi bên trái, vào mũi bên trái lại ra mũi bên phải, bay vào trong miệng của chúng. Hai con rồng là Tôn giả Mục-kiền-liên ở trong bụng của mình, Tôn giả Mục-kiền-liên cũng hóa làm thân rồng quấn quanh thân chúng đến mười bốn lớp, dùng đầu che phủ núi Tu-di và hai con rồng. Hai rồng run sợ động đến núi Tu-di, bèn dùng đuôi quạt tát nước biển, khiến cho trăm loài thú sợ hãi.

Đức Phật từ xa bảo Tôn giả Mục-kiền-liên:

–Hôm nay con rồng ấy có thể sẽ tuôn ra nước lớn làm chìm ngập thiên hạ, ông hãy nên dừng lại.

Tôn giả Mục-kiền-liên thưa:

–Con theo Đức Phật, đã nghe và biết rõ pháp ấy, con có bốn Thần túc, luôn tin giữ hành hóa, nên có thể bắt lấy hai con rồng này và núi Tu-di đặt trong lòng bàn tay, bay qua các cõi thiên hạ khác, cũng có thể chà nát núi Tu-di khiến cho vụn ra như bụi, lại có thể mài núi Tu-di bằng như mặt đất, mà muôn người chẳng hay biết.

Hai rồng sợ hãi, cúi đầu, Tôn giả Mục-kiền-liên hiện trở lại thân Sa-môn, hai con rồng thì hóa làm người, vì Tôn giả Mục-kiền-liên mà làm lễ sám hối, ăn năn. Tôn giả Mục-kiền-liên bèn đem chúng đến chỗ Đức Phật.

Hai rồng thưa:

–Chúng con vì ngông cuồng, mê lầm chẳng biết uy thần của bậc tôn thượng, xúc phạm, làm chấn động, hết sức buồn bã vì tội lỗi ban đầu của mình.

Chúng liền thọ lãnh năm giới rồi cáo từ ra đi.

Cư sĩ A-nan-bân-đê đi đến tinh xá tìm Đức Phật và chúng Tăng, nhưng không thấy một người nào, liền quỳ xuống bạch Phật:

–Thức ăn con đã bày biện trang nghiêm, Đức Thế Tôn có thể tự chứng biết.

Đức Phật từ nơi hư không hạ xuống, đi đến nhà ông ấy, thọ thực xong, A-nan-bân-đê thưa:

–Con tìm Đức Phật mà chẳng thấy, vậy Đức Thế Tôn từ nơi nào đến?

Đức Phật dạy:

–Tôn giả Mục-kiền-liên cùng hai vua rồng đánh nhau, ta vừa từ trên trời xuống.

A-nan-bân-đê hỏi:

–Ai thắng, thưa Đức Thế Tôn?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đức Phật đáp:

–Mục-kiền-liên.

A-nan-bân-đê khen:

–Lành thay, lành thay! Ròng này vốn trì giới kiên cố, về lỗi lầm ấy chỉ là rất nhỏ đối với ròng, nhờ oai thần tôn quý của Đức Thế Tôn mà Tôn giả Mục-kiền-liên mới hàng phục được chúng. Con từ ngày hôm nay xin cung thỉnh Đức Phật và chúng Tăng, tuyên dương công đức của Tôn giả Mục-kiền-liên.

Đức Phật chú nguyện cho thí chủ A-nan-bân-đê:

–Ông trước sau cúng dường cơm cho Phật và chúng Tăng thì đắc được đạo quả, sẽ được các thiện thần hộ trì cho gia đình ông luôn an ổn.

Cư sĩ A-nan-bân-đê nghe rồi thì rất hoan hỷ đánh lễ và lui ra.

